

ligger propagandavirksomhed i et konkret tilfælde beror på en helhedsvurdering, hvorunder der navnlig lægges vægt på, om der er sket en systematisk udbredelse af diskriminerende udtalelser m.v., herunder til udlandet, med henblik på at påvirke meningsdannelsen.

Der er ikke med lovforslaget tilsigtet en udvidelse af det strafbare område i forhold til den gældende § 266 b, herunder den i forarbejderne til denne bestemmelse indeholdte forudsætning om, at ytringen for at være strafbar skal være af en vis grovere karakter.

I tilknytning til lovforslaget tilsigtes en skærpet håndhævelse af straffelovens § 266 b gennem en ændring af anklagemyndighedens tiltalepraksis. Hidtil har anklagemyndigheden været tilbageholdende med at rejse tiltale i disse sager. Dette er bl.a. kommet til udtryk ved, at anklagemyndigheden i almindelighed kun rejser tiltale, hvis der foreligger en anmeldelse.

I det omfang forholdet har karakter af propagandavirksomhed, bør anklagemyndigheden fremover ikke udvise samme tilbageholdenhed med at rejse tiltale som hidtil. Anklagemyndigheden bør ikke mindst være opmærksom på muligheden for at rejse sager af egen drift, eksempelvis hvor en sag har været genstand for offentlig omtale.

Jeg hilser det i øvrigt velkommen, at Retsudvalget den 28. november 1994 afholder en høring, hvor der bliver lejlighed til nærmere at drøfte eventuelle andre initiativer mod nynazisternes virksomhed her i landet.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg herved anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):
Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om en garantiordning for udlån til nye aktiviteter i mindre virksomheder.
(Lovforslag nr. L 47).

Garantiordningen trådte i kraft den 1. juli 1993. Formålet med ordningen var at lette finansieringsmulighederne for mindre virksomheder, som ønskede at igangsætte nye aktiviteter. Loven gav mulighed for, at der inden for en garantiordning på 1 mia. kr. pr. år kunne stilles kautioner for 50 pct. af lån til nye aktiviteter i mindre

virksomheder. Kautionen kunne maksimalt udgøre 400.000 kr.

Det har imidlertid vist sig, at der ikke har været den forventede interesse for ordningen.

I perioden fra 1. juli 1993 og frem til 1. juni 1994 er der kun ydet kautioner for 144 mio. kr. Da de markedsføringskampagner, der har været ført for at gøre opmærksom på ordningen, ikke har ført til nogen markant stigning i efterspørgslen efter ordningen og dermed i antallet af ydede kautioner, har regeringen besluttet at foreslå, at ordningen ophører med udgangen af 1994.

Da loven indeholder en række bestemmelser vedrørende administrationen af de allerede ydede kautioner, foreslås der ikke en ophævelse af loven som sådan. Det er alene bestemmelserne, der vedrører muligheden for at yde kautioner i 1995, der foreslås ændret.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):
Hermed fremsættes:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelsen af visse af De Europæiske Fællesskabers retsakter om ind- og udførsel af varer.
(Lovforslag nr. L 48).

Efter forslaget sikres klar lovhjemmel, også efter vedtagelsen af Traktaten om Den Europæiske Union, så danske domstole vil kunne straffe overtrædelse af FN's resolutioner om økonomiske sanktioner mod et eller flere tredjelande efter artikel 228 A og 73 G.

Den vestlige verdens kontrol med eksport af følsomme produkter til ustabile områder er fortsat aktuel, også efter den ændrede situation i Østeuropa. Kontrollen retter sig nu i højere grad mod eksporten til områder, der vil kunne udgøre en international, sikkerhedspolitisk risiko samt mod lande, der forsker og udvikler produkter inden for kernevåben og kemiske/biologiske våben.

Danmark deltager i kontrolregimerne: CO-COM's efterfølger (under etablering), Missile Technology Control Regime (MTCR), Nuclear Non Proliferation Treaty (NPT) og Australia Group (AG)

Retsreglerne, der anvendes til gennemførelse af TEF's fælles handelspolitik (art. 110-115), udformes som forordninger i henhold til artikel